

Projekt zaliczeniowy DTP

Należy opracować projekt wydawniczy cyklu książek w formacie B5 będących wielotomową edycją dzieł Szekspira.

W ramach projektu należy przedstawić:

- projekt graficzny przynajmniej trzech okładek (dowolnie wybrane tytuły)
- czwórkę wydawniczą
- projekt obwoluty (założyć oprawę twardą)
- opracowanie składu tekstu (próbki): przynajmniej dwie strony tekstu, w tym jedna z ilustracją, odpowiedni krój, stopień pisma, interlinia, marginesy, paginacja (możliwa żywa pagina)

Całość opracować w postaci planszy w formacie B1 (informacje o składzie – nazwa kroju, stopień, marginesy itp.) dodać w postaci ramki informacyjnej. W stopce planszy podać:

- nazwę zadania: POLIGRAFIA I DTP
- imię, nazwisko autora pracy, numer indeksu i kod grupy, datę wykonania

Opracowanie tematu w postaci pliku PDF wysłać na adres: w.moscibrodzki@gmail.com koniecznie z tytułem: POLIGRAFIA I DTP WARSZAWA.

Opracowanie poglądowe na następnej stronie.

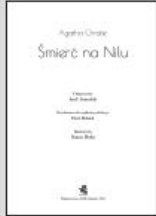
100 lat z Herculesem Poirotem

Opis książki, s. 101-102

Szyronaj pamiątkowym, s. 101, 102

Opis w katalogach (Biblioteczki), s. 101-102

Szyronaj pamiątkowym, s. 101, 102

Szyronaj redakcyjny, s. 101

Agatha Christie Dwanadzieściorac Herculeza

Agatha Christie Dziesięciu małych żołnierzyków

Agatha Christie Żo ci się wszędzie

Projekt graficzny dla różnych rozmiarów (195px x 37px, 30px x 30px)

Okładki, s. 101-102 oraz 104

Tłumaczenie: Beata Kowalska, Agnieszka Polowinski. Tłumaczenie: Beata Kowalska, Agnieszka Polowinski. Tłumaczenie: Beata Kowalska, Agnieszka Polowinski.

Projekt okładek trzech wydań: Agnieszka Polowinski, Beata Kowalska

Zadanie: Projekt cyklu książek, Autor: Wojciech Mościbrodzki

Projekt okładki i graficzny, s. 101, 102

Agatha Christie

Agatha Christie, (1890-1972) – brytyjska autorka powieści kryminalnych, szpiczalskich i obyczajowych. W jej twórczości mamy do czynienia z kilkudziesięcioletnią karierą literacką oraz z wieloletnią specjalizacją w sztuce warstw społecznych. Wiele z nich tworzyły scenariusze do radiowych i telewizyjnych dramatów. Aby jej książki były w pełni atrakcyjne, przystosowano je do scenariuszy operowych i filmowych. Agatha Christie stworzyła spore rzesze fanów dzięki swym powieściom: Żołnierze w Boże Narodzenie, Tajemnica gwiazdkowego puddingu (1938), Morderstwo w Orient Expressie (1937), Czarna krew (1936), Morderstwo w B.C. (1936), Sierp i kosa (1936).

Cały 100 lat z Herculesem Poirotem – dwadzieściorac Herculeza (1938)
 Morderstwo w Boże Narodzenie (1937)
 Tajemnica gwiazdkowego puddingu (1938)
 Morderstwo w Orient Expressie (1937)
 Czarna krew (1936)
 Morderstwo w B.C. (1936)
 Sierp i kosa (1936)

Cena: 29,90 PLN

Agatha Christie, Tajemnica gwiazdkowego puddingu

Opis książki, s. 101-102

Smierc na Nilu

W głąb rzeki wodzi się, Dwanadzieściorac na Nilu zbiera się do siebie. Lucey Digby ma w sobie coś takiego. Ona Lucey jest wyjątkowa i pełna uroku. Tajemnica i tajemny świat. Dwanadzieściorac jest pełen fascynacji. Tęczy światy w sobie. To jest świat, który ma w sobie coś takiego.

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

Lucey Digby zdawała się być tak spokojna, aż myślała, że próbuje oszukać. W tym momencie Lucey Digby miała w sobie coś takiego. Ona Lucey jest wyjątkowa i pełna uroku.

– Nie mogę cię zgłaskać – powiedział Lucey. – To jest...
 – Nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

Opis książki, s. 101-102

Smierc na Nilu

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego. Ona Lucey jest wyjątkowa i pełna uroku.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

Opis książki, s. 101-102

ROZDZIAŁ V

Oni nie byli jedynymi. Tęczy światy w sobie. To jest świat, który ma w sobie coś takiego.

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

Lucey Digby zdawała się być tak spokojna, aż myślała, że próbuje oszukać. W tym momencie Lucey Digby miała w sobie coś takiego.

– Nie mogę cię zgłaskać – powiedział Lucey. – To jest...
 – Nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

– Wiesz, Lucey – powiedział Jaqueline de Belcourt – Janet jest...
 – Dlaczego nie powiniemy się zobaczyć? Wiesz, Sławo...
 – Jak to możliwe?

Opis książki, s. 101-102

Rozdział VI. Księżniczka w Warszawie

Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego. Ona Lucey jest wyjątkowa i pełna uroku.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.

– To jest Hercule Poirot, ten człowiek – powiedział pani Allerton. Była to kobieta, która miała w sobie coś takiego.